

Poporală

George Coșbuc

Când geme și urlă și tună
În martie cerul cu ploi
Sosește-n stârnița furtună
Din nou primăvara la noi.

Ieri toată mânia naturii
Urlat-a în văzduhul cu nori,
Iar astăzi copacii pădurii
Stau veseli cu proaspete flori.

Dar omul când fost-a sărmanul
Strivit de furtunile reci,
El nu mai re-nvie la anul,
Și nu mai dă muguri în veci!

S-au dus primăverile-i, toate,
Și iarna-l acopere grea,
Nici vânt și nici soare nu poate
Zăpezile frunții să-i ia.